

hedsdelen, hvor det er klart, at hvis vi er med til at støtte dér, så kan vi måske netop være med til at præge en udvikling, hvor de fattige indere, de kasteløse, kan få større indflydelse og dermed ændre den regering, som sidder i Indien.

Så jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører: Hvordan kan man gå imod dét, når man på den ene side står og siger, at menneskerettigheder og demokrati er vigtigt, men på den anden side ikke er parat til også at levere de redskaber, der skal til f.eks. i forhold til et land som Indien?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til hr. Jeppe Kofod kan jeg jo sige, at der er masser af lande rundt omkring i verden, der kunne have brug for nøjagtig de initiativer, som vi nu igangsætter over for Indien her. Der er masser af lande. Og der er det så, jeg siger: Når vi skal vælge i Dansk Folkeparti, om vi vil støtte nogle af de lande, der ikke afprøver atomvåben, ikke forhøjer deres militærbudgetter med 28 pct., ikke har problemer med at underskrive diverse aftaler i forhold til atompolitikken, ja, så er det de lande, vi vælger. Det er ikke Indien, vi vælger, for Indien har ikke ønsket af overholde de ting, som det internationale samfund har stillet op.

Der er ikke nogen udsigt til, at Indien vil skrive under på de aftaler, og derfor er det vigtigt, at vi fortsat signalerer over for den indiske regering: Så længe I ikke overholder de krav, genoptager vi ikke det her; så bruger vi hjælpen over for andre lande.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Til Dansk Folkepartis ordfører vil jeg gerne understrege, at i politik er det sådan, at det ofte er i nuancerne, at forskellene jo ligger. Og hvad er det så for en politik, som Danmark fører over for Indien? Hvad er det for en politik, vi fører, når vi siger, at vi støtter inderne?

Det er rent faktisk sådan – og det var det, jeg prøvede at illustrere ved det før nævnte eksempel – at vi støtter de allerfattigste befolkningsgrupper, vi støtter de kasteløse, vi støtter nogle demokrati- og menneskerettighedsprojekter. Vi støtter ikke den indiske regering. Det er jo ikke programsektorbistand, vi giver. Det er jo ikke et programsamarbejdsland mere. Vi støtter rent faktisk nogle grupper, som vi mener er fornuf-

tige at støtte, hvis man vil en anden udvikling i Indien, verdens største demokrati, men også det land, hvor der bor flest fattige.

Og jeg kan ikke forstå, hvordan Dansk Folkepartis ordfører fortsat kan påstå, at vi støtter den indiske regering. Det gør vi ikke, vi støtter netop de allerfattigste befolkningsgrupper, og det synes jeg rent faktisk at vi har en opgave i at gøre.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo nøjagtigt det samme, vi gør over for andre lande. Dér går vi også ind og støtter nogle fattige befolkningsgrupper, hvor vi synes det er godt. Der er også andre lande igen, hvor vi så støtter regeringen og lader dem være med til at fordele bistanden.

Men vi må bare sige, at de signaler, vi sender over for inderne, ved nu at sige, at værsgo, nu er der åbnet igen, er det klare signal, som inderne modtager. Og inderne forstår således ikke, hvorfor vi protesterer, og hvorfor vi dengang protesterede mod, at man blev ved med at producere atomvåben; man afprøvede endda atomvåben i flere omgange.

Inderne forbeholder sig fortsat ret til det, og der er det for os i Dansk Folkeparti vigtigt, at Folketinget signalerer over for regeringen, at det er en politik, som man ikke bifalder, men at den politik, man skal føre, er, at man skal udvælge de lande, hvor man giver bistanden, ud fra nogle kriterier om, at der ikke er høje militærudgifter, ikke foretages atomprøvesprængninger, ikke føres en atompolitik, der er på direkte konfrontationskurs med resten af verden.

Det synes vi er vigtigt, og det kan jeg så konstatere at Socialdemokratiet ikke gør.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne sige til Dansk Folkepartis ordfører, at jeg tror, at han helt har overset, hvad pointen er her.

Jeg synes, Danmark har taget skarpt afstand fra de atomprøvesprængninger, som fandt sted i maj 1998. Det synes jeg er godt, og det synes jeg er rigtigt, og det skal vi fortsat gøre i forhold til den politik, som inderne fører, også med forøgelse af deres forsvarsbudget. Men det udelukker jo ikke, at vi samtidig kan arbejde for, at de allerfattigste i det indiske samfund, et land med over en milliard mennesker, får nogle bedre forhold, at vi kan arbejde for, at de får mu-